

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Csp/77/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8417202767
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2018:8417202767.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu: B. zastúpeného Združením na ochranu práv občana - AVES, so sídlom Jána Poničana 9, 841 07 Bratislava, IČO: 50 252 151, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti právneho úkonu a o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 104,22 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 22. 06. 2015, Dohoda o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22. 06. 2015, Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22. 06. 2015 a Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22. 06. 2015 s ú neplatné.

II. Žalovaný je p o v i n ý vydať žalobcovi do 3 dní od právoplatnosti rozsudku bezdôvodné obohatenie vo výške 104,22 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 104,22 eur odo dňa 10. 11. 2018 do zaplatenia.

III. V časti o zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 104,22 eur za dobu pred 10. 11. 2018 a nad sadzbu 5 % ročne žalobu žalobcu z a m i e t a .

IV. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 % o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca dňa 24. 03. 2017 podal na tunajšom súde žalobu, ktorou sa domáhal, aby súd určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22. 06. 2015, ustanovenie článku 8 bod 8.1 Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22. 06. 2015 a Dohoda o poskytovaní služieb, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22. 06. 2015 sú ako neprijateľné zmluvné podmienky Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22. 06. 2015 neplatné. Ďalej žiadal, aby súd určil, že úver zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22. 06. 2015 je bezúročný a bez poplatkov.

2. V podanej žalobe sa žalobca súčasne domáhal, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým by žalovanému uložil povinnosť zdržať sa akéhokoľvek použitia Dohody o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22. 06. 2015, ktorá je súčasťou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22. 06. 2015 a vykonať oznámenie zamestnávateľovi žalobcu Obec A. IČO: 00 326 666 aby upustil od vykonávania zrážok zo mzdy v zmysle predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy a to až do právoplatného ukončenia sporu vo veci samej.

3. Žalobu odôvodňoval žalobca tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 22. 06. 2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol mu poskytnutý úver vo výške 450,- eur. Tvrdil, že nakoľko sa dostal so splácaním poskytnutého úveru do omeškania, žalovaný vyzval jeho zamestnávateľa, ktorým je Obec A. na vykonávanie zrážok zo mzdy. Podľa žalobcu predmetná zmluva o revolvingovom úvere obsahuje viaceré neprijateľné zmluvné podmienky, a to ustanovenie článku 8 bod 8.1 upravujúce nárok na zmluvnú pokutu, ktorá je neprimerane vysoká a záväzok je tak zabezpečený dvojitou sankciou, keďže dohodnutý bol aj úrok z omeškania. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podľa žalobcu tiež dohoda o poskytovaní služieb, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy, keďže podľa žalobcu je len nástrojom veriteľa na získanie bezdôvodných financií navyše, nakoľko veriteľ si na základe nej chce nárokovať odplatu vo výške 370,44 eur, hoci na také služby nebol žalobca nijako upozornený a táto je aj v rozpore s dobrými mravmi. Žalobca za neprijateľné dojednanie označil tiež Dohodu o zrážkach zo mzdy tvrdiac, že táto nebola s ním ako spotrebiteľom osobitne, individuálne dojednaná, keďže bola mu daná v jednej kope papierov s úverovou zmluvou, ktorú vnímal že ide čisto len o danú zmluvu o revolvingovom úvere. Žalobca uviedol, že nemal čas sa detailne s dokumentmi oboznámiť a vôbec nevnímal, že podpisuje aj nejakú dohodu o zrážkach zo mzdy a nielen zmluvu o revolvingovom úvere, keďže úverová zmluva predstavuje kompaktný, vopred pripravený celok a Dohoda o zrážkach zo mzdy je doslova jej súčasťou a on ako dlžník mohol svojim podpisom vopred pripravené a naformulované ustanovenia len akceptovať ako celok. Žalobca podľa svojho tvrdenia v žalobe nemal možnosť sa dostatočne oboznámiť so všetkými podkladmi a tak prejavil svoju slobodnú vôľu ohľadom dohody o zrážkach zo mzdy. Žalobca vyslovil názor, že dohodou o zrážkach zo mzdy ani nemožno zabezpečiť budúcu pohľadávku a zabezpečenie záväzku vopred uzavretou dohodou o zrážkach zo mzdy je len neprimeranou požiadavkou veriteľa, keď si viacnásobne a bez akéhokoľvek obmedzenia chce disponovať s príjmom dlžníka. Podľa žalobcu uzatvorená úverová zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z. keď neobsahuje dátum narodenia pri osobných údajoch dlžníka, neobsahuje ani adresu, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, chýba v nej tiež doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti, postráda uvedenie celkovej čiastky ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Absencia uvedených údajov má podľa žalobcovho tvrdenia za následok, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov a preto sa domáha žalobou aj tohto určenia.

4. Čo sa týka navrhovaného neodkladného opatrenia, k tomu žalobca uviedol, že skutkový a právny stav uvedený v žalobe umožňuje siahnuť žalovanému na majetok žalobcu, a to bez možnosti zamedziť výkonu zrážok zo mzdy zamestnávateľovi v prospech žalovaného. Tvrdil, že vykonaniu zrážok zo mzdy nemôže zabrániť, napriek tomu, že žiadny sudca neschválil postihnutie jeho majetku a neodkladné opatrenie je výlučným prostriedkom na zabránenie zrážok zo mzdy, ktoré majú zabezpečiť nárok žalovaného v rozpore s dobrými mravmi. Zároveň chce ako žalobca súdu ozrejmiť skutkový stav, ktorý doloží relevantnými dôkazmi, keďže tento stav, ktorý vznikol, tak vznikol hlavne práve vykonávanými zrážkami zo mzdy a má pre neho devastačné následky na jeho životnú a finančnú situáciu. Uviedol, že okrem žalovaného má aj ďalších veriteľov a snaží sa splácať aj tieto svoje dlhy, zároveň zo svojho príjmu musí hradiť všetky bežné a základné mesačné výdavky na svoj život. Len základné a nevyhnutné mesačné výdavky na život žalobcu a splátky ostatným veriteľom presahujú jeho príjmy. Preto na základe uvedených skutočností, ktorým čelí, bez okamžitej úpravy právnych pomerov, na ktoré sa odvoláva v tomto návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, pokiaľ by súd tomuto návrhu nevyhovel, tak jeho právo je ohrozené a hrozí mu nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy, ktoré spočíva v tom, že uvedené zrážky zo mzdy ho dostávajú do devastačnej finančnej a životnej situácie a zároveň mu bránia platiť ďalšie aspoň čiastočné úhrady voči ostatným veriteľom, čím sú ostatní veritelia znevýhodnení.

5. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil Zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22. 06. 2015 s prílohami, Žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy a Dohodu o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) Dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22. 06. 2015, ktoré k podanej žalobe aj pripojil. Ako ďalšie dôkazy žalobca označil tiež potvrdenie zamestnávateľa preukazujúce zrážky zo mzdy (výplatné pásky) a prehľad jeho mesačných výdavkov, tieto listiny však spolu so žalobou, ktorej súčasťou je návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nepredložil.

6. Uznesením zo dňa 21. 04. 2017, č.k. 10Csp/77/2017-18 súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému uložil povinnosť zdržať sa akéhokoľvek použitia Dohody o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22. 06. 2015 uzavretej so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere revolvingového

typu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22. 06. 2015 a vykonať oznámenie zamestnávateľovi žalobcu Obec A. aby upustil od vykonávania zrážok zo mzdy v zmysle predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19. 05. 2017.

7. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 23. 05. 2017 namietol neprípustnosť žaloby v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Tvrdil, že žalobca domáha sa určenia neplatnosti právneho úkonu, pričom právne úkony sú právnymi skutočnosťami kde určovací žaloba je v zmysle ustanovení CSP prípustná len vtedy ak to ustanovuje osobitný predpis. Poukazujúc na ust. § 137 písm. c) a d) CSP a tiež dôvodovú správu k nemu tvrdil, že žalobcom podaná žaloba je neprípustná tak podľa § 137 písm. c) CSP, lebo žalobca sa nedomáha určenia práva a neprípustná je aj podľa § 137 písm. d) CSP, lebo žiadny osobitný zákon takýto typ žaloby neupravuje. Vo vzťahu k dohode o zrážkach zo mzdy uviedol, že žalobca ako záujemca o úver bol v nej riadne poučený, že nie je povinný ju uzavrieť a že nejde o podmienku pre poskytnutie úveru alebo pre samotné uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Poučený bol aj o dôsledkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy. Tvrdil, že žalobca ako prvý podpísal znenie dohody o zrážkach zo mzdy a takto podpísaný návrh predložil žalovanému, pričom z dohody vyplýva poučenie o dobrovoľnosti jej uzavretia a dôsledkoch jej uzavretia, čo sa nachádza hneď v jej úvodných ustanoveniach po zvýraznenom upozornení, že text dohody si má žalobca pred jej podpisom pozorne prečítať, pričom žalovaný sa takto aj graficky snažil uvedením v texte zdôrazniť dôležitosť prečítania textu aj obsah poučenia o dôsledkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy. Uzavretá dohoda o zrážkach zo mzdy podľa žalovaného spĺňa všetky podmienky určené zákonom číslo 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, lebo bola uzavretá na samostatnom liste, žalobca ju nemusel uzavrieť a táto obsahuje korektné a postačujúce poučenie o dôsledkoch jej uzavretia. Žalovaný poukázal na to, že jedná sa o zákonný spôsob zabezpečenia pohľadávky v zmysle § 551 Občianskeho zákonníka a tiež v zmysle § 9 ods. 13 zákona o spotrebiteľských úveroch, preto nemôže sa jednáť o neprijateľné dojednanie lebo kopíruje/preberá obsah zákonnej úpravy. Podľa žalovaného dohodou o zrážkach zo mzdy možno zabezpečiť aj budúcu pohľadávku, pričom zákon presne stanovuje aká suma môže byť na základe výkonu zrážok zrazená, resp. aká suma musí byť ponechaná dlžníkovi na zabezpečenie jeho základných životných potrieb. Žalovaný poprel aj tvrdenia žalobcu týkajúce sa neprijateľnosti dohody o poskytovaní služieb s tým, že žalobca ani žiadne konkrétne skutočnosti na preukázanie svojich tvrdení, že táto má byť len nástrojom veriteľa ako bezdôvodne získať financie navyše a že mu nebola poskytnutá možnosť dohodu nepodpísať neuviedol. Dohoda o poskytovaní služieb tu podľa žalovaného je samostatným právnym úkonom, ktorého vznik nie je podmienkou pre vznik zmluvy o úvere a má právnu povahu individuálneho dojednania. Poukázal pritom na článok I bod 2 Dohody kde je uvedené, že dohodnuté služby sú doplnkové a dobrovoľné a nemajú charakter podmienky alebo predpokladu pre uzatvorenie akéhokoľvek zmluvného vzťahu medzi poskytovateľom a zákazníkom, napríklad pre získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie sa ponúkajú pod podmienok. Žalovaný poukázal aj na to, že táto dohoda je osobitne podpísaná, čo zdôrazňuje jej samostatnosť, pričom žalobca ju nijako nereklamoval. Žalovaný nesúhlasil s tvrdením žalobcu o neprijateľnosti zmluvného dojednania o zmluvnej pokute a ani s tvrdením, že úverová zmluva neobsahovala zákonom predpísané náležitosti, nakoľko podľa žalovaného v zmluve a v oznámení veriteľa o schválení úveru ako aj v splátkovom kalendári ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť sú všetky náležitosti predpísané v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch riadne uvedené. Žalovaný navrhol žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietnuť a uplatnil nárok na náhradu trov konania.

8. Dôkazy, ktoré žalovaný pripojil k svojmu vyjadreniu k žalobe, súd žalobcovi všetky doručil.

9. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného zotrval na dôvodnosti žaloby. Podľa žalobcu jeho žaloba je procesne prípustná, nakoľko je jediným právnym nástrojom na odstránenie neoprávnene vykonávaných zrážok z jeho mzdy. Zároveň vo vzťahu k argumentácii žalovaného a jej nedôvodnosti poukázal na viaceré súdne rozhodnutia.

10. Ďalšie vyjadrenie k veci a k tvrdeniam žalobcu žalovaný napriek výzve súdu v uznesení zo dňa 18. 09. 2017 súdu nepredložil.

11. Uznesením zo dňa 07. 11. 2018, č.k. 10Csp/77/2017-136 súd pripustil zmenu žaloby uskutočnenú písomným podaním žalobcu zo dňa 06. 10. 2018 s tým, že žalobný návrh po pripustení zmeny žaloby bude znieť: Zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22. 06. 2015 a jej neoddeliteľné súčasti: Dohoda o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22. 06.

2015, Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXX zo dňa 22. 06. 2015 a Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXX zo dňa 22. 06. 2015 sú neplatné. Žalovaný je povinný vydať žalobcovi do 3 dní od právoplatnosti rozsudku bezdôvodné obohatenie vo výške 104,22 eur spolu s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 104,22 eur odo dňa 10. 04. 2017 do zaplatenia a súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

12. Zmenu žaloby žalobca odôvodnil tým, že úverovú zmluvu považuje za neplatnú z dôvodu jej neurčitosti a nejasnosti, pretože obsah zmluvy pripúšťa rôzny výklad. Nie je z nej podľa žalobcu zrejme a jednoznačne aká bola dohoda o výške úveru, či išlo o dva samostatné úvery, klasický a revolvingový, alebo či revolving bol dohodnutý v rámci úveru a nie je tak zrejme čo a za akých podmienok vlastne bolo žalobcovi poskytnuté. Podľa žalobcu je už samotný názov zmluvy zavádzajúci, pretože zmluva obsahuje údaje týkajúce sa dvoch úverov, a to úveru aj revolvingového úveru. Poukázal na potrebu dvojstranného prejavu vôle pre vznik a platnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 34 a § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka a podpis oboma zmluvnými stranami, pričom nesmie byť akýchkoľvek pochybností o tom, pod aký text účastníci zmluvy pripojili svoj podpis, čo tu nebolo splnené lebo zmluva sa uzatvárala na formulári veriteľa, ktorý bol zároveň žiadosťou o poskytnutie úveru aj zmluvou a zároveň tam bolo upravené automatické navýšenie o ďalšie finančné prostriedky za podmienok, ktoré tam nie sú uvedené. Žalobca tvrdil, že v zmluve je nesprávne uvedený úrok a RPMN, lebo pri správnych vstupných parametroch je RPMN v skutočnosti 87,84 % a ročný úrok 29,9 %. Celková čiastka, ktorú bol žalobca povinný žalovanému splatiť tak predstavovala 986,40 eur, čo sa rovná súčtu celkovej čiastky uvedenej v úverovej zmluve (615,96 eur) a odplaty za poskytnutie služby 370,44 eur, pričom ale žalovaný do zmluvy uviedol ako výšku RPMN len výšku 26,04 % a úroku len 17,43 %. Žalobca poukazoval na to, že odplata za poskytovanie služieb stanovená žalovaným je 10,29 eur čo sa takmer približuje sume splátky na istinu a úrok vo výške 15,86 eur, pričom žalobca všetky zmluvy podpisoval naraz a je málo pravdepodobné aby si pri takom postupe vôbec uvedomil, že podpisuje aj zjavne nevýhodnú dohodu o poskytovaní služieb. Namietal tiež to, že už pri poskytnutí úveru si žalovaný z výšky úveru 450,- eur strhol poplatok za jeho poskytnutie 45,- eur. K neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy uviedol, že tieto dávajú veriteľovi, teda žalovanému oprávnenie obrátiť sa na rozhodcovský súd a zamestnávateľa žalobcu bez akejkoľvek kontroly všeobecným súdom a mohol by tak byť vydaný rozhodcovský rozsudok, alebo vykonané zrážky aj na sumu, ktorá by žalovanému inak nepatrila. Podľa žalobcu celková praktika žalovaného pri uzatváraní predmetných zmlúv a dohôd je v rozpore s dobrými mravmi a ide o nekalú prax, resp. klamlivé konanie v zmysle § 8 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a zmluvy sú neplatné aj pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Tvrdil, že určenia neplatnosti zmlúv sa domáha v zmysle ust. § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Nakoľko poskytnutá mu bola reálne žalovaným suma 405,- eur a uhradil mu už sumu 509,22 eur, vzniklo podľa žalobcu na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie vo výške 104,22 eur, ktoré žiada vydať s tým, že úrok z omeškania si uplatňuje odo dňa 10. 04. 2017, kedy došlo zo strany žalobcu k poslednej úhrade na účet žalovaného.

13. Žalovaný sa k zmenenej žalobe, ktorá mu riadne bola doručená spolu s uznesením o pripustení zmeny žaloby prostredníctvom jeho právneho zástupcu dňa 08. 11. 2018 nijako nevyjadril.

14. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie, na ktoré sa žalovaný ani jeho právny zástupca napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavili. Neúčast' na pojednávaní ospravedlnili, o odročenie pojednávania nežiadali. V súlade s ust. § 180 CSP preto súd rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu, nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a § 184 CSP.

15. Žalobca na pojednávaní na žalobe po pripustení jej zmeny trval. Uviedol, že celý postup žalovaného nemôže obstáť, lebo nebol ním pravdivo informovaný, nakoľko myslel si, že bude úver vo výške 450,- eur a vyplatené mu bolo len 405,- eur, zároveň mala byť osobitná dohoda o poskytnutí služieb o ktorej ani nevedel, ktorá mu nebola na prospech a ktorá ani nebola plnená, všetky okolnosti a celý postup uzatvárania hlavnej zmluvy a súvisiacich dohôd zakladá podľa žalobcu ich neplatnosť, keď napríklad v žiadosti o úver v bode 5 zmluvy je uvedená ako výška RPMN 26,65 % avšak v bode 6 už je uvedená výška 26,04 %, pričom RPMN tam uvedená po zarátaní poplatku podľa dohody ani nezodpovedá skutočnosti a oznámenie veriteľa na ktoré žalovaný poukazoval bolo vyhotovené až dodatočne a nebolo mu vôbec doručené.

16. Pri svojom výsluchu na pojednávaní žalobca uviedol, že proces uzavretia zmluvy a ďalších dokumentov prebiehal tak, že potreboval nejaké peniaze, preto zašiel do Popradu kde žalovaný mal svojho zástupcu a povedal mu, že potreboval by si požičať nejaké peniaze. Celkovo tam bol možno 15 minút a jednotlivé dokumenty boli mu tam predložené k podpisu všetky spolu s tým, že bolo mu ukázané kde má zaradom čo podpísať. Nebolo mu vysvetľované k jednotlivým dokumentom nič, len ohľadom zrážok zo mzdy bolo spomenuté, že to je len formalita, že to nebude použité, o ostatných veciach ani nevedel, následne tie papiere oni niekde poslali a potom mu na účet prišli peniaze. Tvrdil, že celé to vnímal len ako poskytnutie úveru, a to jedného vo výške 450,- eur, nakoľko len o tomto úvere sa rozprávali, k ostatným dohodám nebolo mu nič vysvetľované. Videl len ich hlavičku, ale hovorené bolo len to, že splátka bude 26,15 eur, že bude tam úrok, ináč nič. Nevie že by prebiehalo súdne konanie kde by ho žalovaný žaloval o zaplatenie dlžnej sumy, prebiehali ale zrážky z jeho mzdy. Nechodili mu žiadne SMS správy v zmysle dohody o poskytovaní služieb, ani mu nepovedali že má nejaké také nároky, okrem tých listín ktoré vtedy u žalovaného v Poprade podpísal neprišlo mu už potom na odsúhlasenie alebo na podpis nič.

17. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a všetkých písomných vyjadrení strán, ktoré im aj vzájomne so všetkými ich prílohami doručil, vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, keďže ho považoval za nevyhnutný pre rozhodnutie tohto spotrebiteľského sporu (§ 295 CSP), oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených stranami, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a zistil tento skutkový stav:

18. Z posudzovanej zmluvy číslo XXXXXXXXXXXX označenej ako Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu súd zistil, že v zmluve ako veriteľ je uvedená spoločnosť PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., teda žalovaný a ako dlžník žalobca. V bode 5 zmluvy, označenom ako údaje o požadovanom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu v eurách sa uvádza, že dlžník žiada spoločnosť PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. o poskytnutie úveru za nasledujúcich podmienok: Informatívny údaj o predpokladanej mesačnej platbe (mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá) 26,15 eur, poskytnutá čiastka úveru / úverový limit/: 450 eur. Splatnosť úveru /počet splátok/ 36. Mesačná splátka /vrátane úrokov/ 15,86 eur. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru) 615,96 eur. Predpokladaná ročná percentuálna miera nákladov za úver /v %/ 26,65, ročná úroková sadzba úveru /v %/ 17,43. Priemerná RPMN za úver /v %/ 37,67. Poskytnutá čiastka revolvingu 450,- eur. Celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) 615,96 eur. Predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu /v %/ 26,65. Ročná úroková sadzba revolvingu /v %/ 17,43. Poplatok za poskytnutie úveru 45,- eur. Ako účel čerpania úveru je tam uvedené zariadenie domácnosti.

19. Pod týmto textom pod bodom 6 sú uvedené údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu v eurách, v ktorých sa uvádza: Informatívny údaj o mesačnej platbe (mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb) 26,15 eur, poskytnutá čiastka úveru / úverový limit/: 450 eur. Splatnosť úveru /počet splátok/ 36. Mesačná splátka /vrátane úrokov/ 15,86 eur. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru) 615,96 eur. Ročná percentuálna miera nákladov za úver /v %/ 26,04, ročná úroková sadzba úveru /v %/ 17,43. Priemerná RPMN za úver /v %/ 37,67 eur. Poskytnutá čiastka revolvingu 450,- eur. Celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) 615,96 eur. Predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu /v %/ 26,04. Ročná úroková sadzba revolvingu /v %/ 17,43. Ročná úroková sadzba úrokov z omeškania /v %/ 5,05. Poplatok za poskytnutie úveru 45,- eur. Ďalej je tam predformulované vyhlásenie, že v prípade uzavretia dohody o poskytovaní služieb veriteľ bude informovať aj o celkovej sume zahrňujúcej mesačnú splátku a mesačnú platbu podľa Dohody o poskytovaní služieb.

20. Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu - zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu bola podpísaná dlžníkom, teda žalobcom v Poprade dňa 15. 06. 2015 a veriteľom, teda žalovaným v Bratislave dňa 22. 06. 2015.

21. Rovnakým spôsobom (teda dlžníkom - žalobcom v Poprade dňa 15. 06. 2015 a veriteľom, teda žalovaným v Bratislave dňa 22. 06. 2015) podpísané mali byť aj ďalšie dokumenty, a to Dohoda o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX (čl. 39 až 42 spisu), Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov)

dĺžníka č. XXXXXXXXXXXX (čl. 36 až 37 spisu) a Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX (čl. 120 až 122 spisu).

22. Žalobca tvrdí, že zmluva, ako aj uvedené dohody sú neplatné keď okrem iného ani nevedel, že niečo také uzatvára, chápal to tak, že dojednávajú sa len poskytnutie úveru vo výške 450,- eur pričom ostatné dokumenty boli mu predložené k podpisu v jednej kope bez toho, aby mu bol vysvetlený ich obsah či dôsledky. Vzhľadom na uvedené podľa žalobcu žalovanému vznikol len nárok na vrátenie poskytnutej úverovej istiny ktorú žalobca medzičasom preplatil o 104,22 eur, preto sa domáha vrátenia uvedenej sumy od žalovaného titulom vydania bezdôvodného obohatenia.

23. Žalovaný popieral tieto tvrdenia žalobcu tvrdiac, že uzavretie predmetných dohôd nebolo podmienkou poskytnutia úveru či uzavretia úverovej zmluvy čo je v nich aj uvedené s tým, že žalobca ich podpísal dobrovoľne a bol v nich jasne poučený o možnosti ich nepodpísať ako aj o ich dôsledkoch.

24. Súd vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania a nižšie uvedených relevantných zákonných ustanovení má za to, že tvrdenie žalobcu o neplatnosti daných zmlúv a dohôd je dôvodné. Pre rozpor so zákonom a dobrými mravmi jedná sa o neplatné právne úkony.

25. Nebolo sporné, že v prípade úveru, ktorého poskytnutie strany dojednávajú prostredníctvom tlačiva žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu malo sa jednať o spotrebiteľský úver v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a že teda strany mienili v danom prípade založiť spotrebiteľský občianskoprávny vzťah. Takýto vzťah je treba právne posúdiť jednak podľa osobitných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch, ako aj podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka a nakoľko jednalo sa o spotrebiteľský vzťah, nemožno obísť ani ustanovenia verejnoprávneho predpisu slúžiaceho na ochranu spotrebiteľa a obsahujúceho kogentné ustanovenia, ktorým tu je zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Vo vzťahu k posúdeniu platnosti či neplatnosti stranami uzavretej Spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy bolo potrebné aplikovať tiež osobitné ustanovenia zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

26. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu, ktorý je v tlačive zmluvy uvedený ako deň jej akceptácie - podpisu veriteľom (22. 06. 2015) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

27. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

28. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

29. Náležitosti, ktoré musí obsahovať zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka sú následne vymenované v § 9 ods. 2 ZoSÚ, pričom podľa § 11 ods. 1 tohto zákona nedodržanie niektorých z nich má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

30. Podľa § 34 Občianskeho zákonníka právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

31. Podľa § 35 ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejaviť.

32. Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

33. Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

34. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 22. 06. 2015 (deň keď podľa zmluvy a dohôd malo dôjsť k ich podpisu veriteľom, ktorý ich podpisoval ako druhý) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

35. Podľa § 52a ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 22. 06. 2015 ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne. Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

36. Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 22. 06. 2015 Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

37. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 22. 06. 2015 Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

38. Podľa § 53d Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 22. 06. 2015 Spotrebiteľská zmluva, ktorá obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v znení, ako je uvedená vo výroku rozhodnutia súdu a jej uzavretie bolo dosiahnuté za použitia nekalej obchodnej praktiky alebo úžery, je neplatná.

39. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 22.6.2015 Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

40. Žalovaný platnosť zmluvy, dohody o zrážkach zo mzdy a dohody o poskytovaní služieb odôvodňoval predovšetkým tvrdením, že tie boli žalobcom uzavreté slobodne, dobrovoľne, boli individuálne dojednané, pričom uzavretie súvisiacich zmlúv nebolo podmienkou poskytnutia úveru ani uzavretia úverovej zmluvy.

41. Tak samotná úverová zmluva, ako aj dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka, dohoda o poskytovaní služieb a spotrebiteľská rozhodcovská zmluva majú povahu vopred žalovaným predtlačенých formulárov. Žalovaný neuniesol dôkazné bremeno, ktoré ho ako dodávateľa zťažovalo (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka) že by zmluvné podmienky obsiahnuté v dohode o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka, v dohode o poskytovaní služieb a spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve boli so žalobcom individuálne vyjednané a ničím nepreukázal ani svoje tvrdenie, že akceptácia - podpis všetkých týchto žalobcovi predložených formulárov, ktoré mu na podpis predložené boli v jeden

deň spolu so samotnou úverovou zmluvou o ktorú podľa svojej výpovede mal jedine záujem neboli podmienkou samotného poskytnutia úveru.

42. Nestačí na unesenie dôkazného bremena žalovaného v tejto časti len odvolávanie sa na vopred predtlačný text v uvedených dokumentoch, že ich uzavretie je dobrovoľné a že tieto nie sú podmienkou uzavretia úverovej zmluvy alebo poskytnutia úveru. Uvedené formuláre neponúkajú žiadnu možnosť modifikovať ich vopred pripravený obsah (napríklad vyznačením alternatívy súhlasím - nesúhlasím). Napríklad pri dohode o poskytovaní služieb, ak by aj spotrebiteľ skutočne mal záujem ju uzavrieť, tak potom nemá žiadnu možnosť rozhodnúť sa, či prípadne skutočne má záujem o všetky služby uvedené v jej článku II, alebo len o niektoré a o ktoré konkrétne, lebo s výnimkou podpisu nemôže do nej a ani do ostatných dokumentov absolútne nijako zasiahnuť. Nemožno preto urobiť iný záver ako ten, že nešlo o individuálne dojednania, ale o vopred predformulované dojednania s ktorými súhlas či nesúhlas mohol spotrebiteľ vyjadriť len tak, že zmluvu ako celok spolu so všetkými k nej mu predloženými dokumentami buď akceptovať bude alebo nie. Za typovú zmluvu nie je možné považovať iba samotné obchodné podmienky alebo zmluvu písanú drobným písmom a na naplnenie individuálne dojednaných podmienok nestačí, že na prečítanie návrhu zmluvy mal spotrebiteľ dostatok času. Dôkaz individuálneho vyjednávania už potom v žiadnom prípade nemožno vyvodiť z toho, že spotrebiteľ zmluvu či iný dokument ako celok podpísal, teda súhlasil s ňou, čím dodávateľia, vrátane tu žalovaného často argumentujú, keďže taký záver by celú úpravu prieskumu neprijateľných zmluvných podmienok a ich individuálneho vyjednávania či nevyjednávania v prípade písomných, teda vždy spotrebiteľom podpísaných zmlúv robil nepoužiteľnou. Za typovú zmluvu, ktorá sa používa vo viacerých prípadoch (štandardná, formulárová) treba považovať nielen všeobecné obchodné podmienky, ale aj predformulované znenia rôznych variant zmlúv, resp. zmluvných ustanovení. Súd si uvedomuje, že je problematické individuálne vyjednávanie zmluvných podmienok u zmlúv, ktoré sa dojednávajú vo veľkom počte, čo je prípad úverových a súvisiacich zmlúv uzatváraných aj nebankovými spoločnosťami v stovkách či tisícoch. Nič nebráni, aby jedna strana kontraktu pripravila a predtlačila text zmluvy, avšak zákon (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka) venuje mimoriadnu pozornosť práve tomu, aby spotrebiteľ nielenže mal možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy s jej dojednaniami, ale aby aj reálne mohol ovplyvniť ich obsah, resp. nepristúpiť naň, pričom v danom prípade žalovaný nepreukázal, žeby spotrebiteľ mal možnosť ktorékoľvek tu posudzované zmluvné dojednanie ovplyvniť, či vylúčiť.

43. Podľa § 3 ods. 3 a 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení k 22. 06. 2015 každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

44. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení k 22. 06. 2015 predávajúci nesmie

a) ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu,

b) upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2007/250/20150101>>,

c) používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.

45. Podľa § 3 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení k 22. 06. 2015 predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi; ustanovenia § 7 až 9 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2007/250/20150101>> tým nie sú dotknuté. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

46. V danom prípade žalobca nepochybne mal záujem o poskytnutie úveru od žalovaného, čo pred súdom sám potvrdil. Hlavným predmetom jeho záujmu teda bolo len poskytnutie úveru. Prostredníctvom bodu 5 tlačiva žiadosti/zmluvy pritom požiadal žalovaného o úver na zariadenie domácnosti vo výške 450,- eur čo je jasne uvedené v jeho žiadosti (bod 5 tlačiva), teda že poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) má byť 450,- eur. Namiesto toho žalovaný reálne vyplatil žalobcovi sumu len 405,- eur, ako to vyplýva zo žalovaným predloženého prehľadu platieb na čl. 97 spisu a spolu s tlačivom žiadosti/zmluvy predložil žalobcovi na podpis aj dohodu o poskytovaní služieb, dohodu o zrážkach zo

mzdy a spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu. Zároveň priamo do tlačiva žiadosti/zmluvy bolo včlenené dojednanie o ďalšom úvere (revolvingu), ktoré je tam vopred pripravené, hoci nebolo preukázané, žeby žalobca mal záujem o dojednanie aj takéhoto úveru.

47. Pokiaľ ide o dohodu o poskytovaní služieb ako aj o dohodu o zrážkach zo mzdy a spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, tieto síce formálne predstavujú samostatné zmluvy, ale z pohľadu posúdenia ich platnosti, ako aj posúdenia či prípadne neobsahujú neprijateľné zmluvné podmienky a vylúčenia súdnej kontroly je potrebné prijať logický záver o tom, že aj v tomto prípade súdna kontrola nemôže byť vylúčená. Ide o akcesorické zmluvy nadväzujúce na zmluvu o spotrebiteľskom úvere, keďže ich obsahom je len spôsob splácania dohodnutého úveru, resp. jeho zabezpečenie, či poskytovanie súvisiacich služieb. Spätosť predmetných zmlúv je daná tým, že v prípade neuzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere by bolo bezpredmetné uzatvárať tieto zmluvy, keďže bez poskytnutia úveru by ani neexistovala povinnosť žalobcu plniť dlh zo zmluvy o úvere v splátkach a bolo by tak bepredmetné napríklad aj poskytovanie služieb „informácia o zostávajúcich záväzkoch“, odklad splatnosti splátok a podobne (článok II dohody o poskytovaní služieb).

48. Žalobca pri svojom výsluchu na pojednávaní uviedol, že dohoda o zrážkach zo mzdy, dohoda o poskytovaní služieb aj spotrebiteľská rozhodcovská zmluva boli mu predložené na podpis spolu v jednej kope s úverovou zmluvou ako vyplnené a pripravené formuláre do ktorých už nielenže nemohol zasiahnuť, ani nič na nich ovplyvniť, ale ani mu o nich nič nebolo povedané, vôbec o nich nevedel, nie je teda pravda, že uzavrel tieto zmluvy dobrovoľne.

49. Ak žalovaný vo svojej argumentácii tvrdil „dobrovoľnosť“ uzavretia daných doplnkových zmlúv zo strany žalobcu, tak nielen konzistentné vyjadrenia žalobcu ale ani listinné dôkazy toto tvrdenie žalovaného nepodporujú, nakoľko už priamo samotný text žiadosti/zmluvy o úvere výslovne predpokladá uzavretie dohody o poskytovaní služieb (je tam uvedená výška mesačnej splátky spolu s platbou podľa dohody o poskytovaní služieb ak bude uzavretá) pričom aj z úradnej činnosti je súdu známe, že je to takto štandardne obsiahnuté vo všetkých obdobných zmluvách žalovaného, pričom dlžníci následne vždy platia, respektíve majú platiť práve danú vyššiu splátku, teda spolu s platbou podľa danej dohody.

50. Ak žalovaný argumentoval dobrovoľnosťou uzavretia danej doplnkovej zmluvy o poskytovaní služieb so žalobcom, tak potom mu nič nebránilo predložiť alebo aspoň označiť dôkaz, že nie každý spotrebiteľ s ním napriek predformulovanej výške splátky spolu s platbou podľa už predpokladanej dohody v bode 5 žiadosti/ zmluvy takúto zmluvu o doplnkovej službe následne uzavrel, respektíve dôkaz, že obdobné úvery skutočne poskytuje (či aspoň raz niekomu poskytol) aj bez uzavretia dohody o poskytovaní služieb, nakoľko súd sa pri svojej činnosti s takým prípadom zatiaľ nestretol.

51. Podľa § 53 ods. 4 písm. t) Občianskeho zákonníka v znení k 22. 06. 2015 sa za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve považujú aj ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa.

52. Dohoda o poskytovaní služieb je tu práve takým prípadom. Podľa jej článku I bod 1 je spotrebiteľ povinný dojednanú odplatu za služby platiť bez ohľadu na to, či dané služby vôbec niekedy využije alebo nie a dokonca je povinný ju platiť v plnej výške aj vtedy, kedy by zrušil alebo pozastavil písomnou formou poskytovanie jednotlivých služieb. Žalobca tvrdí, že žiadnu z uvedených služieb nikdy nevyužil a ani žalovaný netvrdil, žeby v skutočnosti nejakú službu v zmysle danej dohody žalobcovi niekedy poskytol. Takéto dojednanie podľa názoru súdu je zjavne nevyvážené, neprijateľné, je v neprospech spotrebiteľa, nesleduje jeho záujmy ale záujmy dodávateľa a odporuje tak zákonu (§ 53 ods. 1, ods. 4 písm. t) Občianskeho zákonníka) ako aj dobrým mravom, pričom za daných okolností sa skutočne javí, že jediným účelom danej dohody je navýšiť odplatu za poskytnutie úveru (bez toho, aby to bolo vyjadrené v zmluve pri parametroch úveru v rámci RPMN, či celkovo splatnej čiastky) keďže nedá sa inak vysvetliť postup, keď spotrebiteľ by mal platiť za služby ktoré vôbec nevyužíva a to dokonca aj v prípade, kedy by výslovne uviedol, že o ne nemá záujem (viď článok I bod 1 tretia veta dohody o poskytovaní služieb).

53. V žiadosti/zmluve o úvere je takto na jednej strane predpokladané uzavretie takejto dohody o poskytovaní služieb (nakoľko je tam uvedená aj výška splátky 26,15 eur zahŕňajúca už poplatok podľa tejto dohody), no na druhej strane ako celková čiastka ktorú musí dlžník zaplatiť je tam uvedená iba suma 615,95 eur, teda suma ktorú by dlžník bol povinný zaplatiť len vtedy, ak by dohodu o poskytovaní

služieb neuzavrel. Bez takejto dohody by dlžník hradil 36 mesačných splátok po 15,86 eur, teda spolu sumu 570,96 eur čo po pripočítaní poplatku za poskytnutie úveru 45,- eur činí 615,96 eur. S poplatkom podľa tejto dohody, a teda v splátkach po 26,15 eur mesačne, ktoré tam aj sú uvedené ale dlžník zaplatí až 986,40 eur (26,15 eur x 36 mesiacov + 45,- eur ako poplatok za poskytnutie úveru), čo pri poskytnutom úvere 405,- eur činí za tri roky odplatu takmer 144 % reálne poskytnutej sumy. Žalobca teda pri reálne mu poskytnutej sume 405,- eur za tri roky mal by žalovanému zaplatiť v splátkach sumu viac ako dvojnásobnú poskytnutej sume, čo podľa názoru súdu odporuje dobrým mravom. Bez započítania odplaty v zmysle danej „dohody“ o poskytovaní služieb sa tak v zmluve daný úver prezentuje podstatne výhodnejším ako v skutočnosti je, hoci bez ohľadu na vôľu spotrebiteľa využiť či nevyužiť služby musí za ne vždy zaplatiť plnú odplatu, pričom tá nie je v zmluve premietnutá ani do údajov o RPMN (ktorý by tak bol omnoho vyšší) ani do celkovo splatnej sumy. Uvedený postup jasne vykazuje znaky konania v rozpore s dobrými mravmi podľa § 4 ods. 8 zákona o ochrane spotrebiteľa ako aj podľa § 3 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka.

54. Daná dohoda o poskytovaní služieb podlieha prieskumu súdu nielen podľa § 39 ale aj podľa § 53 Občianskeho zákonníka, keďže táto „služba“ nie je hlavným predmetom plnenia, pričom cieľom zákonodarcu nebolo vylúčiť z preskúmania z hľadiska neprijateľnosti vedľajšie zmluvné cenové dojednania, a to najmä s ohľadom na skutočnosť, že nie je výnimočnou situáciou, kedy sa dodávatelia práve ich netransparentným zakomponovaním do formulárových spotrebiteľských zmlúv snažia získať neprimeraný majetkový prospech od spotrebiteľov.

55. Tak dohoda o poskytovaní služieb ako aj úverová zmluva sú formulárovými zmluvami, ktorých obsah žalobca ako spotrebiteľ nemohol ovplyvniť. Nie je možné považovať ich za individuálne dojednané. Ide o dojednania zjavne v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa, čo spôsobuje ich neplatnosť.

56. Možno preto súhlasiť so žalobcom, že RPMN uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne, keďže doplnkové služby týkajúce sa spotrebiteľského úveru - na základe samostatnej dohody o poskytovaní služieb, konkrétne odplata za ne má byť súčasťou celkových nákladov (podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch nakoľko uzavretie dohody o doplnkových službách zjavne bolo podmienkou poskytnutia úveru, opak žalovaný nepreukázal) a tým aj zarátaná do RPMN, čo sa v tomto prípade nestalo. Je tak nepochybné, že skutočná výška RPMN a celkovo splatnej čiastky je vyššia, ako je výška uvedená v danej zmluve o spotrebiteľskom úvere, a to niekoľkonásobne, čím spotrebiteľ bol uvedený do omylu dodávateľom, keď úver sa javil výhodnejší, ako v skutočnosti bol, čo malo reálny dopad na jeho správanie. Súd poukazuje na znenie ust. § 2 písm. g) citovaného zákona, kde je daná definícia celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a okrem iných patria tam aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Zmluva o poskytovaní služieb nie je individuálne dojednaná, je vyhotovená na formulári, kde boli vpísané len osobné údaje žalobcu, číslo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a výška odmeny za poskytnutú doplnkovú službu, ktorá je tam len v percentách hoci paradoxne priamo v zmluve je už konkrétne vyčíslená a zahrnutá do splátky. Z hľadiska obsahu záväzku súd je toho názoru, že táto služba neslúži záujmom spotrebiteľa, ale záujmom dodávateľa. V tejto súvislosti súd poukazuje na znenie ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom; odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Obsahom dojednania medzi žalobcom a žalovaným o predmetnej doplnkovej službe je zjavná snaha zo strany žalovaného úmyselne získať od žalobcu vyššie plnenie v súvislosti s poskytnutím spotrebiteľského úveru, ako mu zo zákona vyplýva a tým zákon obchádzať. Súd nezistil žiaden relevantný dôvod pre záver, že táto dohoda slúži záujmom spotrebiteľa. Odôvodnenie žalovaného, že táto dohoda bola žalovaným uzavretá dobrovoľne je nepresvedčivé a navyše nelogické, lebo ťažko predpokladať že ak by žalobcovi skutočne bola daná možnosť slobodne sa rozhodnúť pre takú dohodu, žeby už po prečítaní jej prvého článku (že platiť musí celú odplatu či služby využije alebo nie a to aj vtedy ak by oznámil že nechce aby mu boli poskytnuté) neodmietol jej uzavretie. Výhoda spotrebiteľa v tomto prípade je len iluzórna, absolútne neadekvátna výške dojednanej odplaty. Naopak výhoda je daná u žalovaného.

57. Žalobca mal takto v súhrne zaplatiť žalovanému za služby neprimerane vysoké poplatky (10,29 eur mesačne čo za 36 mesiacov sa rovná 370,44 eur, teda takmer výške skutočne mu poskytnutých prostriedkov), a to aj za stavu, že mu žiadna služba poskytnutá nebude. Z materiálneho hľadiska ide o platbu spojenú s poskytnutím úveru a predstavuje poplatok. Problémom a dôvodom neprijateľnosti poplatku je jeho netransparentnosť a neprimeraná výška, zjavne výrazne presahujúca náklady žalovaného na uvedenú doplnkovú službu (pričom garantuje mu inkasovanie poplatku aj keď vôbec žiadne náklady na ňu nevynaloží). Je podľa názoru neprípustný postup, kedy stanovením paušálnej výšky poplatku by sa obchádzala prípadná požiadavka presne vyčíslieť náklady vzniknuté s poskytnutím tej ktorej služby, napr. zaslaním upomienky, vyhotovením duplikátov zmluvných dokumentov a pod. Predmetné ustanovenia zmluvy o úvere a dohody o poskytovaní služieb o poplatkoch tak vyznievajú výrazne v neprospech spotrebiteľa, a to s ohľadom na ich koncepciu a samotnú výšku poplatkov. Ide preto podľa názoru súdu o neprijateľné a neplatné dojednanie.

58. Vzhľadom na uvedené možno teda konštatovať, že úverová zmluva síce obsahuje údaj o celkovo splatnej sume a RPMN, no nie v skutočnej, reálnej výške nakoľko nezohľadňuje „odmenu“ žalovaného v zmysle dohody o poskytovaní služieb, preto nenapĺňa požiadavku zákona na pravdivé informovanie spotrebiteľa a na čestné, s dobrými mravmi súladné, obozretné a transparentné konanie dodávateľa voči nemu ako slabšej zmluvnej strane.

59. Práve v prípade spotrebiteľských, typových zmlúv, ktorých návrhy sú vopred dodávateľom pripravené na predtlačенých tlačivách a v ktorých sú práva a povinnosti strán právneho vzťahu v zjavnej nerovnováhe musia dobré mravy pôsobiť ako korektív, keďže zmluvu uzatvára dodávateľ v podstate „sám so sebou“, nakoľko spotrebiteľ nemá reálnu možnosť žiadnym spôsobom zmeniť jej obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu zmluvy ako celku. Aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach zdôraznil, že sociálno-právne chápanie zmluvnej slobody sa môže uplatniť len za predpokladu „približne vyváženého pomeru síl účastníkov zmluvy“ a len za tohto predpokladu sa môže stať prostriedkom „primeraného vyrovnania záujmov“.

60. Ani údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru uvedený v zmluve (450,- eur) nepovažuje súd za správny a taký ako ho vyžaduje § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

61. Vo vzťahu k uvedenému súd poukazuje na rozsudok SD EÚ vo veci C-377/14, ktorý vo výroku rozsudku v bode 3. výslovne uviedol, že článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené.

62. Aj legálna definícia pojmu celková výška spotrebiteľského úveru obsiahnutá v § 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch uvádza, že sa ňou na účely tohto zákona rozumie maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

63. V kontexte už uvedeného je zrejmé, že v tu prejednávanom spore celková suma, ktorú žalobca reálne dostal k dispozícii od žalovaného, a teda celková výška úveru činila v skutočnosti len 405,- eur a nie sumu 450,- eur uvedenú v zmluve. A nakoľko je vylúčené do celkovej výšky úveru započítať sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené, pričom v danom prípade suma 45,- eur titulom poplatku spojeného s poskytnutím úveru tu nesporne takou sumou je a táto nebola spotrebiteľovi reálne vyplatená, aj v tejto časti zmluva odporuje zákonu o spotrebiteľských úveroch.

64. V kontexte už uvedeného je totiž zrejmé, že v tu prejednávanom spore celková suma, ktorú žalovaný reálne dostal k dispozícii od žalobcu, a teda celková výška úveru činila v skutočnosti len 405,- eur a nie sumu 450,- eur uvedenú v zmluve.

65. Súd v tejto súvislosti podporne poukazuje na závery v obdobnom spore žalovaného a jeho obdobného úveru, v ktorom Krajský súd v Prešove v rozsudku zo dňa 21. 06. 2018 sp. zn. 22Co/33/2018 vo vzťahu k celkovej výške úveru a poplatku za poskytnutie úveru uviedol, cit.: „Odvolací súd ďalej poukazuje na skutočnosť, že pri Zmluve o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu si žalovaný

ako veriteľ vyúčtoval poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150,- eur. Z rozhodovacej praxe je tunajšiemu súdu známe, že žalovaný poskytnutý úver automaticky zníži o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Spotrebiteľ tak reálne neobdrží sumu, ktorá je uvedená v zmluve ako istina/ výška úveru, ale istinu poníženú o výšku poplatku za poskytnutie úveru. V prípade predmetného úveru žalobkyňa teda od žalovaného obdržala sumu 1.350,- eur a nie 1.500,- eur ako to uviedol žalovaný a ako to je chybné uvedené aj v predmetnej zmluve. Žalovaný si tak vyúčtoval poplatok vo výške 10 % samotného úveru, ktorý žalobkyňa reálne nikdy neobdržala. Vzhľadom na výšku predmetného poplatku a spôsob jeho úhrady, takéto dojednanie spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa ako to predpokladá ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.“

66. Súd sa stotožnil aj s tvrdením žalobcu o nedostatku úverovej zmluvy spočívajúcom v tom, že okrem úveru o ktorý žalobca mal záujem (450,- eur na zariadenie domácnosti) sú tam predformulované aj údaje o akomsi ďalšom úvere vo forme revolvingu. Vychádzajúc z článku 4 zmluvných dojednaní zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu predložených žalovaným (čl. 106 spisu) malo sa jednať o revolving, ako automatické poskytnutie ďalšieho úveru dlžníkovi vo výške uvedenej v bode 6 žiadosti/ zmluvy s tým, že ak dlžník uhradí predposlednú splátku a všetky jej predchádzajúce splátky podľa splátkového kalendára, bude mu po schválení veriteľa automaticky úver navýšený vo forme revolvingu.

67. V danom prípade teda v zmluve, ktorá sa uzatvárala na obstaranie jedného produktu, a to na poskytnutie úveru na zariadenie domácnosti vo výške 450,- eur bola z vôle veriteľa (žalovaného) obsiahnutá priamo žiadosť o nový produkt - revolvingový úver. Týmto zmluvným ustanovením, podrobnejšie rozvedeným až v článku 4 zmluvných dojednaní teda spotrebiteľovi, ktorý žiadal o poskytnutie spotrebiteľského úveru na zariadenie domácnosti bolo vnútené aj poskytnutie úveru o ktorý vôbec nežiadal a nemal možnosť vylúčiť ustanovenie o jeho poskytnutí. Nemožno totiž odhliadnuť od skutočnosti, že nemal ako vylúčiť dojednanie o tomto „druhom“ úvere vo forme revolvingu, keďže ten bol z vôle žalovaného vopred zakomponovaný do tlačiva zmluvy, pričom priemerný spotrebiteľ ani nemusí postrehnúť dojednanie tohto „ďalšieho“ úveru nakoľko sú pri ňom uvedené také údaje ako pri tom prvom úvere a teda mohol by sa domnievať že ide len o duplicitné uvedenie údajov úveru o ktorý žiada.

68. Súd zastáva názor, že zmluvné ustanovenie - resp. zmluvná podmienka, ktorou automaticky podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere spotrebiteľ žiada aj o poskytnutie iného úveru a „uzatvára“ zmluvu o revolvingovom úvere (ak chce získať prvý úver je donútený fakticky pristúpiť aj k dojednaniu o revolvingovom úvere), je v priamom rozpore s ust. § 4 ods. 2 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a navyše porušuje spotrebiteľovu zmluvnú slobodu keď nepriamo je viazané poskytnutie jedného spotrebiteľského úveru na poskytnutie ďalšieho úveru, ktorý sa dojednáva v danej zmluve - zmluvných dojednaniach automaticky bez reálnej možnosti odmietnutia. Takéto konanie veriteľa je v rozpore s dobrými mravmi a vykazuje zjavné znaky diskriminácie (§ 4 ods. 8 zák. č. 250/2007 Z.z.) a je aj v rozpore s obchodnými zvyklosťami a zásadami poctivého obchodného styku, nakoľko spotrebiteľovi bol vnútený produkt a tým, aj v prípade neskoršieho záujmu o tento produkt je spotrebiteľ zbavený možnosti voľby medzi inými ponukami obdobných úverov iných poskytovateľov. Nie je podstatné či bude alebo nebude úver formou revolvingu poskytnutý, nakoľko poskytnutie závisí od rozhodnutia veriteľa, pričom ak by dlžník nemal o taký úver záujem, v zmysle článku 4 bod 4.5 zmluvných dojednaní by musel on byť aktívny a po vyplatení mu takého úveru požiadať veriteľa - žalovaného o jeho stornovanie, a to písomne do siedmich dní. Spotrebiteľ tak aj pri malej nepozornosti ani nemusí mať vedomosť o tom, že vôbec nejakú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru uzatvára. Preto súd má za to, že samotná formulácia zmluvnej podmienky, ktorou sa v zmluve o poskytnutí jedného spotrebiteľského úveru vnúti aj poskytnutie iného úveru, rôzneho alebo rovnakého druhu nemá iné odôvodnenie ako snahu veriteľa zabezpečiť ďalšiu jeho obchodnú činnosť vnútením produktu, predstavuje výslovne zabezpečenie záujmov veriteľa - poskytovateľa služieb využívajúc neznanosť spotrebiteľa o podmienkach produktu ale hlavne skutočnosť, že jednoduché poskytnutie ďalšieho úveru nabáda k jeho použitiu, čo zakladá ďalší nárok veriteľa na splácanie spolu s úrokmi a poplatkami.

69. Práktiky vnučovania úverov spotrebiteľom spôsobom obdobným tomu v tu súdenej veci už boli judikatúrou slovenských súdov jednoznačne odmietnuté s tým, že takýto vnútený úver nemôže byť platne dojednaný (v tejto súvislosti viď napr. Rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 14C/86/2011 zo dňa 15. 11. 2011 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9C/37/2012 zo dňa 17. 05. 2012 a Uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 282/2012 zo dňa 12. 11. 2012).

70. Všetky uvedené okolnosti a daný postup dodávateľa (tu žalovaného) nesúladný s dobrými mravmi, ako aj samotný obsah úverovej zmluvy vedú súd k záveru o jej neudržateľnosti a o absolútnej neplatnosti pre rozpor so zákonom a dobrými mravmi. Konanie žalovaného pri uzatváraní zmluvy nebolo súladné s dobrými mravmi a právnymi normami zameranými na ochranu spotrebiteľa, žalovaný viacnásobne a hrubo porušil práva žalobcu, čo daný úkon - zmluvu o úvere zo dňa 22. 06. 2015 ako celok robí neplatným v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka (podporne pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/82/2018 týkajúci sa obdobnej zmluvy žalovaného).

71. Podľa názoru súdu v situácii, keď sa postupom veriteľa prostredníctvom nevyváženej, neprijateľnej a neplatnej, nanútenej dohody o poskytovaní služieb podstatne navyšuje odplata za úver, ktorá tak dosahuje takmer jeden a pol násobok reálne poskytnutej sumy bez toho, aby sa to čo i len premietlo vo vyjadrení nákladov úveru priamo v zmluve, pri súčasnom nesprávnom uvedení tak základnej náležitosti ako je výška reálne poskytnutého úveru v zmluve a pri súčasnom „vnútení“ ďalšieho úveru vo forme revolvingu, ktoré navyše (z pohľadu priemerného spotrebiteľa celkom iste) robí zmluvu neurčitou, nezrozumiteľnou, keď ten ani nemusí postrehnúť nanútenie tohto ďalšieho úveru a môže si myslieť že sa jedná v skutočnosti len o jeden úver ani ústavný princíp preferencie výkladu v prospech platnosti zmluvy nemôže nič zmeniť na tom, že úverová zmluva je tu ako celok neudržateľná. Priorita výkladu, ktorá nezakladá neplatnosť zmluvy pred výkladom, ktorý ju zakladá je možná len ak sú možné obidva výklady, čo ale nie je tento prípad. Ide o tak závažné nedostatky, že úver (ktorý by inak v prípade platnosti zmluvy bol pre nedodržanie náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 ZoSÚ v spojení s § 11 bezúročný a bezpoplatkov) súd nepovažuje za platne dojednaný a považuje zmluvu o úvere zo dňa 22. 06. 2015 ako celok za absolútne neplatný právny úkon.

72. Z dôvodov už podrobne uvedených za absolútne neplatný právny úkon súd považuje aj súvisiacu „dohodu“ o poskytovaní služieb zo dňa 22. 06. 2015 pre rozpor so zákonom a dobrými mravmi, keď tu navyše ani nebola preukázaná skutočná vôľa žalobcu uzavrieť takú dohodu ako základná podmienka riadneho a platného právneho úkonu.

73. Čo sa týka dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov, už len samotná skutočnosť neplatnosti samotnej úverovej zmluvy, ktorú daná dohoda zabezpečuje spôsobuje jej neplatnosť. Veriteľovi, tu žalovanému vôbec nevznikol nárok na plnenie vo výške ktorej zabezpečenie je predmetom danej dohody.

74. K argumentácii žalovaného pokiaľ ide o dohodu i zrážkach zo mzdy je navyše potrebné uviesť nasledovné. Je pravdou, že dohoda o zrážkach zo mzdy má svoju zákonnú oporu v prvej hlave ôsmej časti Občianskeho zákonníka nazvanej záväzkové právo. V piatom oddiele tejto hlavy v rámci zákonnej úpravy zabezpečenia záväzkov je v § 551 obsiahnutá aj úprava inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy. Ide o všeobecnú úpravu vo všeobecnom predpise upravujúcom občianskoprávne vzťahy, t.j. o úpravu ktorá všeobecne platí tak pre režim spotrebiteľských ako aj nespotebiteľských vzťahov. To znamená, že pri aplikácii tejto úpravy na režim spotrebiteľských vzťahov a spotrebiteľských zmlúv nemožno mechanicky vychádzať len z tejto všeobecnej úpravy, ale je nevyhnutné prihliadať na osobitnú zákonnú úpravu pre tieto vzťahy, jej účel (ktorým je najmä ochrana spotrebiteľa) a špecifiká, keďže súd už uviedol, prečo nemožno mať žiadne pochybnosti o tom, že zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 22. 06. 2015 mal byť medzi stranami založený občianskoprávny spotrebiteľský vzťah.

75. Podľa § 551 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia. Proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia aj pre iné príjmy, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou.

76. Citované ustanovenie § 551 Občianskeho zákonníka teda výslovne umožňuje zabezpečiť uspokojenie pohľadávky písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov. Predpokladá sa pritom písomná dohoda, t.j. písomne zachytený stret dvoch skutočne daných, slobodných, vážnych, určitých a zrozumiteľných prejavov vôle. Aj pre túto dohodu platia všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka o právnych úkonoch (§ 34 a nasl. Občianskeho zákonníka). Právny úkon je v ustanovení § 34 Občianskeho zákonníka definovaný ako prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú. Podľa

§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

77. Z uvedeného vyplýva, že základným predpokladom vzniku právneho úkonu je existencia vôle. Bez vôle preto niet ani právneho úkonu. Zmluva o úvere posudzovaná v súdnej veci, uzavretá so žalobcom je ako už bolo uvedené spotrebiteľskou zmluvou. Rovnaký režim platí pre všetky dokumenty uzatvárané spolu s ňou, kam patrí aj dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá vychádzajúc z jej obsahu bola rovnako predformulovaná veriteľom.

78. Vzhľadom na uvedené zákonodarca v snahe chrániť spotrebiteľa venuje zabezpečeniu, aby zmluvné dojednania zaväzujúce spotrebiteľa vyjadrovali jeho skutočne existujúcu vôľu mimoriadnu pozornosť, keď aj v ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka (účinného v čase uzavretia zmluvy) v súvislosti s ochranou spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami stanovil, že za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah, čo je zjavne aj prípad prejednávaneho sporu. Dôkazné bremeno na preukázanie individuálneho dojednania takého zmluvného ustanovenia pritom zaťažuje dodávateľa (viď § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

79. Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov uzatvorená so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie teda musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informáciu o tom, čo uzatvorenie konkrétneho právneho úkonu znamená. Výslovne to zákonodarca vyjadril v zákone č. 102/2014 Z.z. novelizujúcom zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, konkrétne v jeho § 5a keď s účinnosťou od 01. 05. 2014 priamou normatívnou úpravou nepripustil zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, s výnimkou prípadu jej uzavretia vo forme osobitnej listiny, ak spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. Aj z dôvodovej správy k tejto zmene vyplýva, že zákonodarcu k tejto zmene viedlo zistenie, že všeobecná úprava v Občianskom zákonníku nevyžadujúca schválenie súdom, kde stačí iba jednostranný úkon zo strany predávajúceho vytvára výraznú nerovnováhu medzi postavením zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, preto je potrebné túto nerovnováhu korigovať. Vzhľadom na už uvedenú argumentáciu súdu o potrebe preukázania existencie skutočne danej, slobodnej vôle spotrebiteľa „uzatvárajúceho“ takúto dohodu o zrážkach zo mzdy je totiž nutné konštatovať, že zakotvenie dohody o zrážkach zo mzdy do listiny majúcej priamy súvis s úverovou zmluvou a uzatvárané spolu s ňou sa v posudzovanej veci zjavne udialo len z vôle veriteľa bez akejkoľvek možnosti žalobcu takúto dohodu vylúčiť a uzavrieť zmluvu o úvere aj bez takejto „dohody“. V dohode o zrážkach zo mzdy je síce uvedené, že žalobca ako spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a o tom, čo vlastne toto dojednanie znamená, no toto formálne poučenie samo osebe nie je dôkazom ani vôle ani vedomosti žalobcu o takej dohode. Ak žalovaný tvrdí, že žalobca mal slobodnú možnosť sa rozhodnúť či na ňu pristúpi či nie, tak zo spôsobu uzavretia úverovej zmluvy, keď sa spolu s ňou predkladajú k podpisu spotrebiteľovi ďalšie dokumenty, ako spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, dohoda o poskytovaní služieb, dohoda o zrážkach zo mzdy je zrejmé, že veriteľ vlastne vopred vnútil (pripraveným predtlačným tlačivom) konajúcej osobe - žalobcovi aj iný úkon než iba ten, ktorý bol v danom okamihu v hlavnej sfére jeho záujmu a to uzatvorenie Zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

80. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov pritom nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstva. Výška pohľadávky síce môže mať oporu v zmluve, ale pri zmluve so zmluvnými podmienkami, ktoré neboli predmetom posúdenia zo strany súdu, alebo inej objektívnej inštitúcie je relevantné ex offio súdne preskúmanie práve z dôvodu nebezpečenstva, že spotrebiteľ zmluvné podmienky nedokáže vyhodnotiť. Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov umožňuje obísť dôležitý prvok v ochrane spotrebiteľa a to ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok zo zameraním na to, či tieto nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Súd má za to, že táto dohoda v podobe akú má v tu posudzovanej veci je neplatná, lebo zjavne nespĺňa podmienku existencie skutočnej slobodnej vôle žalobcu ju uzavrieť (čo ju robí podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka absolútne neplatnou) a navyše spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, čo ju ako neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve robí takisto absolútne neplatnou podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka účinného v čase jej uzavretia. Dohoda má navyše základ v konaní rozpornom s dobrými mravmi (§ 4 ods. 8 zákona o ochrane spotrebiteľa

účinného v čase jej uzavretia). Jednostranne vnútené dojednanie o dohode o zrážkach zo mzdy predložené spotrebiteľovi k podpisu spolu s ďalšími zložitými dokumentmi majúci závažné dôsledky, ako sú dohoda o poskytovaní služieb, či rozhodcovská zmluva, bez vysvetlenia možných dôsledkov tejto dohody spočívajúcich v možnosti veriteľa bez súdnej kontroly na základe vlastnej predstavy o výške dlhu siahnuť na príjmy, t.j. základné živobytie žalobcu je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. O tom, že dohodou uzavretej v takejto forme sa vytvára výrazná nerovnováha medzi postavením zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa nemožno vôbec polemizovať, keďže aj sám zákonodarca to v dôvodovej správe k zákonu č. 102/2014 Z.z. výslovne uviedol ako hlavný dôvod zmeny právnej úpravy s účinnosťou od 01. 05. 2014.

81. V súvislosti s tvrdeniami žalovaného o možnosti slobodného rozhodnutia sa žalobcu o tejto dohode a oboznámení žalobcu o spôsobe zabezpečenia pohľadávky z úveru pred podpisom zmluvy o úvere súd konštatuje, že nie je podstatné, či žalobca bol formulárove, šablónovite, formálne s takým zabezpečením oboznámený, ale podstatné je či ho mohol ovplyvniť a vylúčiť. Nebola preukázaná skutočná vôľa žalobcu zabezpečiť takto svoj záväzok preto ani prípadné oboznámenie žalobcu s ním nič nemení na tom, že nemohol ovplyvniť obsah dojednania o dohode o zrážkach zo mzdy, čo v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka znamená, že nemožno také dojednanie považovať za individuálne dojednané. Súd preto tvrdenia žalovaného vo svetle už uvedeného nepovažuje za unesenie dôkazného bremena o individuálnom dojednaní dohody o zrážkach zo mzdy (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

82. Podľa názoru súdu žalobcovi ako spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť bez súdnej kontroly aj zjavne nedôvodné plnenie (aj vzhľadom na vyššie popísaný záver súdu o neplatnosti úverovej zmluvy), na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (porov. Rozsudok C-106/77 Simmenthal).

83. Ak by vnútroštátne právo umožnilo obísť takéto preskúmanie prostredníctvom uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o pozbavenie Smernice 93/13/EHS jej užitočného účinku. Na zdôraznenie správnosti tohto záveru súd poukazuje na znenie písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-30/12, Valéria Marcinová/POHOTOVOSTĚ, s.r.o.: „Článok 6 smernice Rady 93/13/EHS z 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle efektivity vykladať v tom zmysle, že bráni uplatňovaniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu nekalosť zmluvných podmienok v zmluve o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy, alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátnemu súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy. Článok 4 a 14 smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú efektivity v tom zmysle, že bránia uplatneniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu súlad zmluvy o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy s ustanoveniami preberajúcimi do vnútroštátneho právneho poriadku článok 4 uvedenej smernice alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátnemu súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy.“

84. Formulár Dohody o zrážkach zo mzdy sa dostal objektívne do rozporu s požiadavkou na poctivý obchodný styk a čestnú obchodnú prax. Zákonodarca priznal takémuto konaniu nielen rozpor s imperatívom dobrých mravov, ale priamo so zákonom. Pre záver súdu bolo relevantné, že sporná dohoda vzhľadom na jej osobitný význam bola vyhotovená z hľadiska podcenenia jej významu zo strany priemerného spotrebiteľa a umožňuje siahnuť spotrebiteľovi na majetok a vymôcť aj plnenia, ktoré sú neprijateľné. Nič nebráni judikovať dohodu ako neplatnú (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka), hoci má základ priamo v znení zákona a je uzavretá na samostatnej listine. Rovnaké závery vyplývajú napr. aj z rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 26. 04. 2016 sp. zn. 21Co/191/2015 (rozhodnutie je verejne dostupné na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR).

85. Čo sa týka spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, aj pre tú platia už súdom uvedené dôvody neplatnosti vo vzťahu k absencii preukázanej skutočnej vôle žalobcu ju uzavrieť, vo vzťahu k nepreukázaniu jeho možnosti ju neuzavrieť respektíve ovplyvniť jej obsah ako aj vo vzťahu k postupu žalovaného v rozpore s dobrými mravmi. Aj táto je podľa názoru súdu v rozpore so zákonom a

dobrymi mravmi. Navyše už len samotná neplatnosť úverovej zmluvy z tu uvedených dôvodov spôsobuje neplatnosť aj tejto rozhodcovskej zmluvy.

86. Podľa § 3 ods. 7 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní ak je spotrebiteľská zmluva neplatná, je s ňou súvisiaca spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neplatná, ak sa na ňu vzťahuje dôvod neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy.

87. Dôvody neplatnosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy popísané súdom v predchádzajúcich častiach odôvodnenia tohto rozsudku sa v plnom rozsahu vzťahujú aj na s ňou súvisiacu spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, preto vzhľadom na už uvedené je aj táto neplatná.

88. Žalovaný namietal procesnú neprípustnosť žaloby žalobcu vzhľadom na § 137 CSP. Súd sa však s touto argumentáciou žalovaného nestotožnil.

89. Súd sa primárne zaoberal prípustnosťou predmetnej žaloby z hľadiska členenia žalôb podľa § 137 CSP, ale tiež skutočnosťou, či vzhľadom na inak platný záver, že možnosť podania žaloby o plnenie (tu je ňou tá časť žaloby, ktorou sa žalobca domáha vydania bezdôvodného obohatenia) v zásade vylučuje možnosť súčasnej určovacej žaloby je možné vyhovieť žalobe tak pokiaľ ide o požadované určenie ako aj pokiaľ ide o požadované plnenie a dospel k záveru, že je to možné a prípustné.

90. Ako správne žalovaný uviedol, žaloba žalobcu je žalobou o určenie právnej skutočnosti v zmysle § 137 písm. d) CSP, keďže žalobca sa po pripustení zmeny žaloby domáha v prejednávanej spore (okrem vydania bezdôvodného obohatenia) aj určenia, že zmluva o úvere, dohoda o poskytovaní služieb, dohoda o zrážkach zo mzdy a spotrebiteľská rozhodcovská zmluva sú neplatné. Pri posúdení splnenia podmienok na podanie uvedenej žaloby, súd vychádzal z už citovaných ust. § 3 ods. 3 a ods. 5 prvá veta zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov podľa ktorých každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

91. Z uvedeného potom vyplýva, že spotrebiteľ má právo na súdnu ochranu nielen pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, ale aj pred nekalými obchodnými praktikami (§ 7 zákona č. 250/2007 Z. z.). V súvislosti s obranou žalovaného ohľadne neprípustnosti žaloby v súdnej veci súd upriamil pozornosť aj na § 298 CSP, podľa ktorého, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu (tak, ako to bolo aj v prejednávanej príhode) aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve, alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou, je neprijateľná.

92. Akceptácia názoru žalovaného, by zamedzovala prístup spotrebiteľa k podaniu žalôb s uvedeným obsahom a fakticky by znemožňovala spotrebiteľovi aktívnu ochranu jeho práv vyplývajúcich zo spotrebiteľského práva a obmedzovala by ho iba na pasívnu ochranu práv (t.j. spotrebiteľ by sa mohol brániť iba v rámci žalôb týkajúcich sa nárokov zo spotrebiteľského práva, ktoré by smerovali voči nemu), čo by rozhodne nebolo v súlade so zmyslom platnej právnej úpravy, ktorá ponechala súdu oprávnenie posudzovať tieto nároky ex offio, aj bez návrhu spotrebiteľa. Pri opačnom výklade by súdna ochrana spotrebiteľov (ak by sa spotrebiteľ nemohol účinne brániť aktívnym podaním žaloby) nebola reálne dosiahnuteľná (napríklad spotrebiteľovi by nemohla byť poskytnutá ochrana pred postupom dodávateľa finančnej služby smerujúcim k vymoženiu pohľadávky cez zabezpečovacie inštitúty).

93. Súd predmetnú žalobu v časti určenia neplatnosti právneho úkonu posúdil ako žalobu v zmysle § 137 písm. d) CSP, keď prípustnosť tejto žaloby vyvodil z vyššie uvedených zákonných ustanovení. Uvedený záver vyplýva aj z doslovného znenia § 298 ods. 2 CSP, ktoré popri vyslovení neprijateľnosti zmluvnej podmienky zo strany súdu (ktorá má za následok neplatnosť podmienky) výslovne prezumuje kumulatívne priznanie nároku spočívajúceho v plnení (bezdôvodnom obohatení, primeranom finančnom zadosťučinení), ktoré má charakter žaloby na plnenie z čoho možno jednoznačne vyvodiť, že tieto petitivy (o určenie neplatnosti zmluvy a o vydanie bezdôvodného obohatenia z neplatnej zmluvy) popri sebe súčasne obstoja.

94. Navyše súd v súvislosti s touto námietkou žalovaného poukazuje na novelu zákona o spotrebiteľských úveroch uskutočnenú zákonom číslo 279/2017 Z.z. ktorou sa do tohto zákona zaviedlo ust. § 11 ods. 4, podľa ktorého spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.18ba

95. Poznámka pod čiarou k odkazu 18ba pritom znie: „18ba) § 137 ods. c) a d) Civilného sporového poriadku.“

96. Zákonodarca teda explicitne zakotvil procesnú prípustnosť žaloby na určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keď predmetný zákon je jedným z osobitných zákonov v zmysle ust. § 137 CSP. Skutočnosť, že táto explicitná úprava v čase začatia konania nebola účinná neznamena, že žalobca nemohol takú žalobu podať, lebo jej procesná prípustnosť vyplývala zo zákona o ochrane spotrebiteľa, ako už súd uviedol. Danosť naliehavého právneho záujmu možno vyvodiť aj z čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok).

97. Súd žalobu tak v čase jej podania ako aj ku dňu vyhlásenia rozsudku má za procesne prípustnú. Pokiaľ je daný naliehavý právny záujem spotrebiteľa na určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky, uplatnením argumentu a minori ad maius je potrebné dospieť k záveru, že tento je tým skôr daný na určení neplatnosti samotnej zmluvy v dôsledku toho, že zmluva obsahuje viaceré neprijateľné podmienky, pre ktoré zmluva neobstojí v demokratickej spoločnosti ako celok. Určenie neplatnosti zmluvy má pre spotrebiteľa význam aj z hľadiska prípadnej možnosti uplatnenia nárokov vyplývajúcich z porušenia jeho práv (napr. nárok na primerané finančné zadost'učinenie). K uvedenému podporne sú poukazuje napríklad na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/82/2018 alebo Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/22/2018 (stranou v spore tam bol takisto žalovaný).

98. Keďže zmluva o úvere je tu neplatná, žalovaný má nárok len na vrátenie sumy, ktorú žalobcovi reálne poskytol, t.j. 405,- eur nakoľko podľa § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

99. Žalobca však žalovanému vrátil viac, a to sumu 509,22 eur, čo žalovaný sám potvrdil vo svojom vyjadrení zo dňa 27. 09. 2018 (čl. 90 spisu) ako aj v prehľade platieb na čl. 97 spisu, preto suma prevyšujúca poskytnutú istinu - 405,- eur predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, ktoré je povinný vydať žalobcovi (§ 451 Občianskeho zákonníka).

100. Súd preto na základe výsledkov vykonaného dokazovania ustálil, že žaloba v časti o určenie neplatnosti úverovej zmluvy, dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov, dohody o poskytovaní služieb a spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy je dôvodná a že dôvodná je aj v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom suma bezdôvodného obohatenia, ktoré je žalovaný žalobcovi v zmysle § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka povinný vydať je vo výške 104,22 eur (509,22 eur - 405,- eur).

101. Keďže v priebehu konania neboli zistené žiadne skutočnosti spochybňujúce tvrdenie žalobcu, že žalovaný sumu 104,22 eur mu ku dňu podania žaloby ani do dňa vyhlásenia rozsudku nezaplatil ani sčasti, súd žalobe aj čo do povinnosti vydania bezdôvodného obohatenia v tejto výške žalovaným žalobcovi vyhovel. Dlh žalovaného vo forme jeho bezdôvodného obohatenia je ku dňu vyhlásenia rozsudku celý splatný nakoľko zmena žaloby, ktorou o jeho vydanie žalobca požiadal bola žalovanému spolu s uznesením o pripustení zmeny žaloby riadne doručená (§ 563 Občianskeho zákonníka), preto súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 104,22 eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku (§ 232 ods. 3 CSP).

102. Žalobca v žalobe popri zaplatení istiny vo výške 104,22 eur žiadal zaplatiť aj úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 104,22 eur od 10. 04. 2017 do zaplatenia.

103. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

104. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

105. Vykonávajúcim predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

106. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01. 02. 2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

107. Čo sa týka požadovaného úroku z omeškania, žalovaný bezdôvodné obohatenie žalobcovi bol povinný vydať na jeho výzvu (§ 563 Občianskeho zákonníka). Nie je pre určenie začiatku omeškania žalovaného podstatné, kedy žalobca uhradil mu poslednú splátku, z čoho vychádzal žalobca pri určení začiatku omeškania žalovaného. Žalobca sám uviedol, že on takú výzvu žalovanému priamo nezasielal, preto za výzvu v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka je možné považovať až zmenu žaloby uskutočnenú žalobcom v ktorej uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému v spojení s uznesením o jej pripustení, ktoré žalovanému doručené boli dňa 08. 11. 2018. Nakoľko v lehote podľa § 563 Občianskeho zákonníka, t.j. do 09. 11. 2018 nebolo bezdôvodné obohatenie žalobcovi žalovaným vydané, odo dňa 10. 11. 2018 je žalovaný v omeškaní s plnením tejto svojej povinnosti, a preto je povinný počnúc týmto dňom platiť žalobcovi úrok z omeškania, ktorého sadzba určená podľa vyššie uvedeného normatívneho pravidla ku dňu 10. 11. 2018 je 5 % ročne. Preto v časti o zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 104,22 eur vo výške 5 % ročne od 10. 11. 2018 do zaplatenia súd žalobe vyhovel a v časti o zaplatenie úroku z omeškania nad sadzbu 5 % ročne a za dobu pred 10. 11. 2018 žalobu ako nedôvodnú zamietol.

108. Čo sa týka rozhodnutia o trovách konania, v danom prípade boli do jedného konania spojené viaceré samostatné nároky so samostatným skutkovým základom, ktoré mohli byť predmetom samostatných konaní, pričom vo všetkých žalobca bol úspešný (úspešný bol tak v časti požadovaného určenia ako aj v časti požadovaného vydania bezdôvodného obohatenia kde jeho nepatrný neúspech sa týkal len časti úroku z omeškania, čo do požadovanej istiny bezdôvodného obohatenia bol žalobca plne úspešný). Čo do pôvodne navrhovaného samostatného výroku na určenie neplatnosti samostatného dojednania o zmluvnej pokute nemožno tu hovoriť o neúspechu, lebo žalobca v priebehu sporu zmenil žalobu tak, že za neplatnú žiadal určiť celú zmluvu, ktorej súčasťou je aj dojednanie o tejto zmluvnej pokute, pričom po pripustení zmeny žaloby súdom čo do tohto určenia bol plne úspešný. Rovnako nemožno hovoriť o neúspechu ani čo do pôvodne navrhovaného určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, nakoľko bola navrhnutá a pripustená zmena žaloby na určenie neplatnosti celej úverovej zmluvy, kedy je bezpredmetné zaoberať sa bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru a teda vo väčšom tu bolo obsiahnuté menšie, čiže nejednalo sa ani o čiastočné späťvzatie žaloby (ale o jej zmenu), ani o čiastočný neúspech žalobcu.

109. Úspech žalobcu preto podľa § 255 ods. 1 CSP odôvodňoval priznanie mu nároku na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

110. O konkrétnej výške náhrady trov konania v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

111. Podľa § 335 ods. 3 CSP súd v rozhodnutí, ktorým zamietol žalobu iba v časti alebo ktorým zastavil konanie iba v časti, vysloví, či neodkladné opatrenie zrušuje alebo ponecháva v platnosti, zohľadňujúc stav konania vo veci samej.

112. Aplikácia vyššie uvedeného ustanovenia tu nebola namieste a preto súd nerozhodoval samostatným výrokom, či ponecháva v platnosti nariadené neodkladné opatrenie, lebo čiastočné zamietnutie žaloby čo do časti úroku z omeškania z bezdôvodného obohatenia nemalo žiaden súvis a nijako netýkalo sa zrážok zo mzdy na pozastavenie ktorých bolo neodkladné opatrenie nariadené, pričom čo do určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy žalobca bol úspešný v celom rozsahu. Nakoľko súd v uznesení o nariadení neodkladného opatrenia jeho trvanie vymedzil do právoplatného skončenia konania vo veci samej a v časti určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy žalobe žalobcu bolo plne vyhovené, nebolo potrebné žiadne ďalšie samostatné rozhodnutie vo vzťahu k nariadenému neodkladnému opatreniu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.